

Trichocentrum pulchrum Poepp&Endl.
syn. Trichocentrum maculatum Lindl. (1846)
Trichocentrum longicalcaratum Rolfe (1896)
Trichocentrum verruciferum Schltr.

foto A. Vogel

Naam

Deze soort werd voor het eerst beschreven door de heren Poeppig en Endlicher in 1837 en hierop werd ook het geslacht gebaseerd. Nadien is deze nog enkele malen opnieuw beschreven. Dit vindt waarschijnlijk zijn verklaring in het feit dat *T. pulchrum* een vrij groot verspreidingsgebied heeft. Hij komt n.l. voor in Venezuela, Columbia, Equador en Peru.

Doordat verschillende biologen materiaal verzamelden uit ver van elkaar liggende gebieden terwijl de communicatie op een laag peil stond, kon het dus gebeuren dat èèn en dezelfde soort meerdere malen werd beschreven.

Trichocentrum, een klein geslacht met ongeveer 20 soorten, behoort tot de onderfamilie of subtribus *Trichocentrinae*.

De planten zijn betrekkelijk gering van omvang en doen denken aan kleine, hardbladige *Oncidium*s, waar ze overigens een nauw verwantschap mee hebben, gezien het feit dat ze met elkaar zijn te kruisen. Men krijgt dan *x Trichocidium*.

Omschrijving

De bladeren meten 10 x 2,5 cm en zijn behoorlijk dik en vlezig, de randen zijn afgerond en de middennerf ligt iets verdiept. De bloeiwijze komt vanuit de basis van de nauwelijks ontwikkelde pseudobulb en is meestal hangend. De bloemstengel is ca. 5 cm lang en is op doorsnede driehoekig.

Na het zichtbaar worden van de bloemknop duurt het nog wel 3 maanden voordat de bloem zich zal openen. Evenals de bladeren zijn ook de bloemdelen iets vlezig.

De sepalen zijn crème-groen en bedekt met purperrode vlekken, die naar buiten toe zwakker van kleur worden.

De middennerf is aan de achterzijde gekield, vooral bij de zijdelingse sepalen, deze zijn 20 x 12 mm, terwijl de achterliggende sepaal 20 x 14 mm groot is. De petalen zijn tot 20 x 16 mm doch minder vlezig.

De lip is 25 x 16 mm en de spoor tot 40 mm. Het vlakke gedeelte van de lip is verdikt, crème van kleur met purperrode vlekken, aan de basis verhard, geel van kleur met rode vlekken en langs de randen fijn behaard.

De helmknop is geel en zeer vlezig met witte haartjes. De beide polliniën zijn hardgeel en zitten op een doorschijnend wit steeltje met een bruin kleefschijfje.

Cultuur

Trichocentrum pulchrum wordt gekweekt in de gematigd-warme kas. Ondermeer kan men aan de hand van de dikke bladeren afleiden dat deze soort behoorlijk veel licht kan verdragen. Doordat hij licht, dus dicht tegen het glas gekweekt wordt, verkrijgt men een goed wisselende dag- en nachttemperatuur, hetgeen overeenkomt met zijn natuurlijke groeiplaats. Deze plant wordt veelal op rijk met mos begroeide bomen gevonden. Daaruit kunnen we opmaken dat de tere wortels niet aan fel zonlicht blootstaan en dus ook niet helemaal zullen uitdrogen. Het lijkt raadzaam deze planten in plastic potten te kweken in een goed doorlatend mengsel. Dit kan bestaan uit middelgrove bark afgedekt met een weinig veenmos. Wanneer een goede klimaatbeheersing in de kas aanwezig is en men in staat is om op osmundaplankjes mos te kweken, is het ook zeer goed mogelijk deze Trichocentrum op een blokje of plankje te kweken.

Wanneer de plant goed groeit, is verpotten niet nodig. Bemesten kan regelmatig gebeuren (1 x per 10 dagen).

Wanneer de groei in de wintermaanden minder wordt, kan de bemesting daarop aangepast worden (1 x per maand).

Temperatuur aanwijzing: min. nachttemp. 15°C, max. dagtemp. 30°C.

A.Vogel

Tekening: J. Lodewijk